

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 23.000
Letna inozemstvo Lir 35.000
Letna inozemstvo, USA dol. 28
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXV. - Štev. 44 (1777)

Gorica - četrtek, 17. novembra 1983 - Trs t

Posamezna številka Lir 500

Cecilijanki za srebrni jubilej **Bolni mož v Kremlju**

Revija goriških pevskih zborov, ki jo poznamo pod imenom »Cecilijanka«, je za zmeraj povezana z imenom prof. Mirka Fileja. Ta mož, ki nam ga je smrt prehitro vzela (umrl je 10. junija 1962), je zamislil revijo slovenskih zamejskih zborov v čast sv. Ceciliji. To zamisel je izvedel prvič v nedeljo 23. novembra 1958.

Ta dan je bila prva revija zamejskih zborov v čast sv. Ceciliji, zaveznici cerkvenega petja. Uvedel pa jo je zato, da bi nudil vsem našim cerkvenim in prosvetnim zborom možnost, da vsaj enkrat na leto nastopijo pred širšim občinstvom, ko pa navadno pojejo le v domači cerkvi oz. vasi.

Mirko Filej ni bil samo dober pedagog, temveč tudi izreden organizator. Vedel je, da zbori napredujejo, če imajo možnost nastopanja in če morejo primerjati uspehe drug drugega. Zavedal se je, da je javno nastopanje pevskih zborov nujen pogoj, da se pevska raven dvigne. Saj noben zbor ne poje sam sebi.

Iz te želje, da bi nudil vsem našim cerkvenim in prosvetnim zborom možnost, da pojejo tudi izven domače vasi, da se med seboj primerjajo in pomerjajo, si je zamislil skupno revijo pevskih zborov v Gorici. Vsi zbori naj imajo možnost nastopati v Gorici pred širšo javnostjo.

Tako je prišlo do prve revije pevskih zborov z Goriškega v čast sv. Ceciliji v dvorani na Placuti. Kdo bi si takrat mislil, da bomo dobili čez nekaj let veliko dvorano v Katoliškem domu in da bo zamisel prof. Fileja padla na tako rodovitna tla! Saj slavi letos Cecilijanka svoj srebrni jubilej in je tako najstarejša revija pevskih zborov v naši deželi.

Prof. Filej ni bil samo pobudnik Cecilijanke, temveč tudi njen organizator in animator. Zato je Zveza slov. katol. prosvete po njegovi prerani smrti ostala vsa pretresena in dizorientirana. Toda še isto leto so se stvari uredile in Cecilijanka se je mogla vršiti in se do danes ni prekinila.

Polagoma se je še bolj razširila in od enega večera je prešla na dva in zajela vedno širši krog zborov. Niso nastopali več samo goriški zbori, temveč tudi skupine iz devinskega dekanata, ki spada pod goriško škofijo, zbori iz Kanalske doline, iz Slovenske Benečije, s Koroške in tudi zbori iz bližnje Slovenije. Nekajkrat so peli tudi zbori s Tržaškega. Pristopila je tudi Zveza slov. kult. društev, ki vsako leto pošlje po enega ali dva zbora.

Tako Cecilijanka povezuje v lepem petju vse naše zamejstvo od Devina do Celovca in še bližnje Primorsko onstran meje. Če nas ločijo državne meje in ideološke pregrade, nas družijo v eno skupnost lepo slovensko petje. Ob petju čutimo, da smo vsi eno ljudstvo, en narod, povezani v isti ljubezni do narodnih in občeloških vrednot, vsi prevzeti ljubezni do lepega petja, do slovenske besede, enako zaskrbljeni za prihodnost našega ljudstva, zlasti tistega, ki je ostalo izven meja matične domovine.

Revija slovenskih zborov ali Cecilijanka je v 25 letih obstoja doživela leta rasti in padcev, kritična obdobja in leta cvetenja. V 25 letih življenja se je pa tako ukoreninila v zavesti naših ljudi, da bi nekaj bistvenega zamrlo, če bi je ne bilo. Saj je vsako leto praznik slovenskega petja v Gorici. Zato ji ob njenem srebrnem jubileju kličemo:

Naj Cecilijanka živi in naj še naprej nadaljuje z lepim petjem!
K. HUMAR

Komaj dobro leto je poteklo, ko je po smrti Brežnjeva bil izvoljen za glavnega tajnika sovjetske partije Jurij Andropov. Letos je bil tudi imenovan za predsednika države. Eno leto na čelu partije in države je kratka doba in tudi rezultati so še malo vidni, je pa nekaj, kar v primeru Andropova kliče pozornost svetovne javnosti: kdo pravzaprav v moskovskem Kremlju vlada zadnje čase.

SKRIVNOSTNA BOLEZEN

Andropov se namreč od 28. avgusta letos, ko je sprejel člane ameriškega kongresa, ni v javnosti več pokazal. Tudi 5. novembra je bil odsoten na proslavi 66. obletnice oktobrske revolucije v kongresni palači v Kremlju, prav tako pa ga ni bilo videti 7. novembra pri vojaški paradi na Rdečem trgu. Po Leninovi smrti se še ni zgodilo, da bi kakšni sovjetski partije in države ta dan ne bil prisoten na paradi. Vse to je povzročilo niz ugibanj, kaj je z Andropovim zdravjem.

Da je bolan, je bilo moč sklepati le iz kratkega poročila, ki so ga teden dni pred proslavami oktobrske revolucije naslovili na udeležence 3. mednarodnega srečanja »Zdravniki sveta v boju zoper jedrsko vojno«. V sporočilu je bilo povedano, da je sovjetski voditelj »prehlajen«. Ali je šlo res le za prehlad ali pa za kaj drugega, mnogo težjega, tudi v naslednjih dneh v Moskvi nobeden od vodilnih funkcionarjev ni pojasnil, čeprav je javna tajnost, da Andropov ni najboljši trdnega zdravja in da ima pogosto težave s srcem in ledvicami.

ENO LETO DNI NA VRHU PARTIJE IN DRŽAVE

Andropovo zdravje je tako gotovo eden od dejavnikov, ki so vplivali v preteklem letu na njegovo politično dejavnost, vendar so še druge okoliščine, ki so pogojevale njegovo enoletno vladanje in upravljanje države. Kajti če v prvem letu ni bil ravno uspešen ali celo v svojih pobudah nespreten, ne gre tega pripisati zgolj njemu, ampak tudi ali celo predvsem togosti celotnega sovjetskega družbenega in političnega sistema, ki je v dolgih letih obstoja zrasel v mogočen birokratski aparat, pred katerim je tudi vsakokratno najvišje sovjetsko vodstvo brez moči.

Tako je Andropov takoj na začetku svojega vladanja dal nekaj pobud, ki naj bi v partijske in upravne vrste prinesle nekaj svežega vetra, a se je hitro pokazalo, da zanje tudi na visokih partijskih in državnih krogih ni navdušenja. Tako so npr. v Kremlju zahtevali vrsto ukrepov, ki naj bi vnesli več reda v proizvodnjo in odpravili pomanjkljivosti v državni upravi, pa se je nato vse končalo pri kontroli prihodov in odhodov na delo.

KDO DEJANSKO VLADA?

Tudi v zunanji politiki ni bilo dosti drugače. Novo sovjetsko vodstvo je takoj dalo pobude za razorožitev v Evropi in predlagalo celo uničenje jedrskega in raketnega orožja, hkrati pa so sovjetski lovci sestrelili nad otokom Sahalinom v začetku septembra južnokorejsko potniško letalo z 269 potniki ter tako povzročili eno najostrejših mednarodnih kriz v zadnjih letih, ki je skoraj izničila vse, kar so pred tem dosegli sovjetski diplomati. Upravičeno so se mnogi začeli spraševati, v čem je prava usmeritev sovjetskega vodstva, kdo pri tem odloča, koliko besede ima pri tem Andropov in koliko skupno vodstvo. Tako se je mnogim zdelo nemogoče, da bi bil Andropov odločil, naj se sestrelje omenjeno letalo in trdili, da so storili bojeviti generali na svojo roko ali celo proti njegovi volji.

Ali je torej sploh mogoče govoriti o vladanju Jurija Vladimiroviča Andropova v prvem letu po smrti Brežnjeva? Ni on le izvrševalec kolektivnih sklepov v Kremlju? Odgovora na to seveda ni, saj sovjetsko vodstvo navzven vedno enotno nastopa. Trenutno partija Andropova uporab-

lja kot znak svoje udarnosti in moči.

Tako je konec oktobra član politbiroja Edvard Sevranadze, Gruzinec po rodu v Tbilisiju (Tiflisu) posebej poudaril, da je partija danes v rokah »zvestega in doslednega leninista« Andropova, eden od voditeljev sovjetske propagande Vadim Zagladin pa je v časopisu »Novoje vremja« zapisal, da je bilo minulo leto za Sovjetsko zvezo »leto uspehov« in da se je v njenem življenju »marsikaj spremenilo«. Po njegovem mnenju deluje zdaj »partija bolj smelo in odločno« in je »v disciplini že dosegla prve rezultate«.

STRAH ZA LASTNO VARNOST POGOJUJE GOSPODARSTVO

Toda izkazalo se je ponovno, da so nove ideje in zahteve, ki jih je Andropov precej pogumno napovedal takoj na začetku svojega vladanja postale plen sovjetskih varnostnih ukrepov in blokovskega spopadanja. Prevladalo je stališče, da v času napetih mednarodnih odnosov ni časa »za novotarije in družbene preizkuse«. Dej-

stvo je, da so po srečanju Andropova s starimi sovjetskimi veljaki sredi avgusta, ko je imel sovjetski voditelj zadnji notranjepolitični nastop in ko je zadnjič zelo kritično govoril o gospodarskih razmerah v državi nove zahteve povsem utihnile.

Trenutno velja v Kremlju vsa pozornost mednarodnim odnosom in stanju v Evropi, kjer se obeta nova oboroževalna tekma. V Moskvi se utemeljeno bojijo prihoda in namestitve novih ameriških raket. In to ne toliko zaradi njihove učinkovitosti in razdiralne moči — katera raketa pa ni razdiralna? —, temveč zaradi sovjetskega gospodarstva, ki že itak peša, pa bo zaradi oboroževalne tekme še dodatno obremenjeno.

Toda v Moskvi so trdno odločeni in to izpričujejo tudi izjave maršala Ustinova in veljaka Romanova: oba sta na novembrskem proslavljanju oktobrske revolucije odločno zatrdila, da Sovjetska zveza ne misli prav nič popuščati in da pripravila trd odgovor na »ameriške raketne izzive«.

Reagan na Daljnem vzhodu

Pretekli teden in v začetku tega je predsednik ZDA Reagan v spremstvu svoje žene obiskal Japonsko in Južno Korejo. Ze prvi dan je Reagana sprejel japonski cesar Hirohito, s predsednikom vlade Nakasonejem pa se je Reagan kar trikrat sestal.

Kot prvi ameriški predsednik je Reagan spregovoril tudi v japonskem parlamentu. Pozval je poslance, naj okrepe obrambne sposobnosti Japonske in povečajo vojaško sodelovanje z ZDA. Te so trdno odločene, da na ženevski razorožitveni konferenci ne bodo podpisale nobene pogodbe, ki bi prizadela varnost njihovih azijskih zaveznikov. Japonce je tudi povabil, naj odprejo svoje tržišče za ameriške proizvode, obenem pa pohvalil njihovo visoko tehnologijo. Vendar pa morajo bolj skrbno nadzirati njen izvoz v države vzhodnega bloka.

Po štirih dneh bivanja na Japonskem je Reagan odpotoval v Južno Korejo, kjer ga je sprejel predsednik države Čun Doo Kwan. V pozdravu je severnokorejske voditelje označil za teroriste in morilce. Severna Koreja je stalna grožnja za mir in demokracijo. Reagan je v odgovoru poudaril potrebo — to je storil v teku obiska še večkrat — da potrebuje dežela nadaljnje demokratizacije javnega življenja, kar

vključuje tudi spoštovanje človekovih pravic. Brez tega ni prave varnosti. »Demokracija in svoboda mišljenja sta vrednoti, ki ju mora svobodni svet gojiti in braniti. Po tem se razlikujemo od totalitarnih držav, obenem pa te vrednote predstavljajo našo moč.«

Reagan je obiskal tudi Panmunjon na razmejnih črti med Južno in Severno Korejo, ki jo nadzira 10.000 ameriških in 28.000 južnokorejskih vojakov. Svojim vojakom je dejal: »Vi ste na prvi črti svobode, ste čit zoper tiranijo. V daljni državi, daleč proč od domovine s svojo navzočnostjo opozarjate na razliko med suženjstvom in svobodo, med mirom in vojno.«

V zvezi z atentatom na južnokorejsko delegacijo ob obisku v Burmi, ki je terjal smrt štirih južnokorejskih ministrov in še 13 drugih članov delegacije je Reagan dejal, da je severnokorejski komunizem zgrajen na sovraštvu in zatiranju, nasproten vsemu, v kar verujemo mi Američani. Obenem predstavlja ta režim popoln gospodarski neuspeh. Severna Koreja, pred delitvijo visoko industrializirana in daleč pred južno polovico, je danes zaostala država, medtem ko Južna Koreja gospodarsko neprestano napreduje, kajti to omogoča le svoboda.

Slovenski škofje za praznik sv. Cecilije

Dragi organisti, pevovodje in cerkveni pevci! Ob praznovanju godu sv. Cecilije (22. novembra), zavetnice cerkvene glasbe, mislimo na vas s posebno hvaležnostjo. Predvsem se vam zahvaljujemo za vaše požrtvovalno in dragoceno sodelovanje pri bogoslužju. Bog vas je obogatil z darom vere, dal pa vam je tudi lep glas in dober posluš ter vam navdihnil duha požrtvovalnosti, da te svoje sposobnosti postavite v službo cerkvene skupnosti. Brez ljubezni, ki jo navdihuje vera, bi bil še tako velik glasbeni in pevski zbor le »brneč« bron (I. Kor 13, 1). Vera nam daje doumevati, da je človek resnično velik, največji tedaj, ko z vdanim in hvaležnim srcem proslavlja Boga. To češčenje doseže svoj najvišji in najpopolnejši izraz pri sv. maši, ki je srce bogoslužja Cerkev, posebno pri nedeljski maši župnijskega občestva. Zato je sodelovanje pri maši za kristjana najbolj častno opravilo.

Pevski dar, lep glas in dober posluš so odlike, ki niso dane vsakomur. Vi ste jih prejeli. Z vami vred se za ta dar zahvaljujemo Bogu, kakor se gotovo tudi sami ne pozabite nenehno zahvaljevati. Se marsikdo ima dar in veselje do pet-

ja, a ga ni v vaših vrstah. Morda ga še ni doseglo vabilo k sodelovanju pri župnijskem pevskem zboru, morda mu manjka vere ali požrtvovalnosti. Sodelovanje pri cerkvenem pevskem zboru je namreč precej zahtevno, kajti brez rednih in načrtnih vaj ni mogoče dobro zapeti. Če vse te napore in žrtve sprejemate iz ljubezni do Boga, kateremu s svojim petjem in igranjem služite, vam ni pretežko.

Skupaj z vsemi verujočimi v vaši župniji sestavljate eno samo občestvo, ki se zbira okoli istega oltarja, pri katerem ste vi duhovnikov ožji sodelavci, pri slovenskem bogoslužju tako rekoč nepogrešljivi. Iskreno želimo, da bi vas duhovna glasba, zlasti bogoslužne pesmi, vedno tesneje povezovala s Kristusom. On naj vam daje moč, da bi tisto, kar v pesnih izpovedujete, v življenju uresničevali in tako bili vzor celotnemu župnijskemu občestvu.

Ob godu vaše nebeške zavetnice vam voščimo, da bi vas sodelovanje pri cerkvenem petju in glasbi vodilo k večnemu bogoslužju, kjer bomo skupaj z angeli in svetniki Gospodu peli novo pesem. Prisrčno vas pozdravljamo ter nad vas in vse drage kličemo božji blagoslov!

Nova pota italijanske zunanje politike

Zlobni jeziki pravijo, da ima trenutno Italija tri zunanje ministre: predsednika vlade Craxija, demokristjana Andreottija, ki mu je uradno poverjena ta služba in republikanec Spadolini, ki je obrambni minister. Vsi trije veliko potujejo in so se z vneto vrgli v mednarodno politiko. Je pa neka razlika: Craxi in Andreotti bi rada pokazala, da ni Italija zgolj »sluga ponižni« Sev. Amerike, Spadolini pa, skupaj z liberalci in socialdemokrati poudarja zahodno solidarnost in mu ni všeč, da zadnje čase Andreotti hodi v zunanji politiki nekam svoja pota, ki povzročajo v ZDA negotovanje, v vzhodnem bloku in pri italijanskih komunistih pa neprikrto odobravanje.

Zadnje dni je Andreotti kar trikrat sunil v sršenovo gnezdo. Najprej je na glavni skupščini Združenih narodov v New Yorku italijanski zastopnik po njegovem naročilu glasoval s tistimi, ki so obsodili ameriški nastop na otoku Grenadi in zahtevali takojšen odhod ameriških oboroženih enot; nato je odobril, da je italijanski veleposlanik v Moskvi 7. novembra pristvoval vojaški paradi na Rdečem trgu, na kateri je bil odsoten vse od sovjetskega vdora v Afganistan; in končno: podal se je v Damask in se tam sestal s sirskega predsednika Asadom, čeprav je znano, da je prav sirske režim eden tistih, ki torpedira vsak poskus za obnovo libanonske celovitosti.

Vse te Andreottijeve poteze so pri liberalcih, socialdemokrati, republikancih, pa tudi pri delu DC povzročile precejšnje kritike. Zdi se jim neprimerno, da Andreotti gradi neke mostove proti Moskvi ne da bi upošteval tradicionalno naravnost italijanske zunanje politike na Washington.

Andreotti pa, ki ima za seboj Craxija, se za te kritike malo meni. Pravi, da glede obsodbe ameriške zasedbe Grenade Italija ni bila sama. Enako so storile Francija, Nizozemska, Belgija (a Vel. Britanija in Zah. Nemčija sta se vzdržali!); glede prisotnosti italijanskega veleposlanika na vojaški paradi v Moskvi se je bra-

nil, da mu je to predlagal sam veleposlanik, češ Sovjeti so letos pomagali odkriti grobove italijanskih vojakov, izginulih v Sovjetski zvezi med zadnjo vojno in on se je s tem strinjal; glede svojega potovanja v Damask pa je bil mnenja, da je bilo to koristno za vse zahodne države, »kajti brez sirskega soglasja libanonsko vprašanje ne bo nikdar rešeno«.

Na vsak način kaže Andreotti veliko pozornost do vzhodnega bloka, do Arafata, do Tretjega sveta. Njegova politika je v skladu z linijo, ki jo v domači politiki zastopa Zaccagninijeva struja v DC do sporazumevanja s komunisti. Andreotti je v politiki pač že star lisjak. Ni bilo skoraj vlade, v kateri ni bil navzoč. Začel je najprej kot odločen antikomunist in vnet kristjan; nato se je premaknil v sredino, po Morovi smrti pa se kaže kot nadaljevalec njegove politične strategije. Seveda misli tudi na predsedstvo republike. To pa bo dosegel le, če ga bodo podprli komunisti. Zakaj se jim torej ne približati? Dosedanji zunanji minister Colombo mu to dvoličnost upravičeno očita, a Andreotti ima preveč trdo kožo, da bi se zavoljo tega kaj vznemiril.

Nova blažena

V nedeljo 13. novembra je sv. oče razglasil za blaženo redovnico iz reda bosonogih karmeličank s. Mariam Baouardy, ki se je leta 1846 rodila v vasi Abellin v Galileji, umrla pa v starosti 32 let kot karmeličanka v samostanu pri Betleheму, ki ga je pomagala graditi. Pri tem si je zlomila roko. Prišlo je do zastrupitve, kar je povzročilo smrt. Pred tem je bila redovnica v Pauju blizu Lurda in v Indiji.

Vse življenje je mnogo trpela, veliko pa je tudi prestala zaradi zvestobe svoji veri. Izšla je namreč iz grško-melkitske družine vzhodnega katoliškega obreda. Čudež, zaradi katerega je bila razglašena za blaženo, se je zgodil leta 1929, ko je bila neznadoma ozdravljena neka neozdravljivo bolna arabska deklica.

25 let pevske revije „Cecilijanka“

Cecilijanka je zamejska pevska revija, ki jo že 25 let prireja Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici. Iz bilke se je razrasla v drevo. Na platnici brošure, ki je izšla ob pomembnem dogodku v zamejstvu, je to rast simbolično prikazal goriški slikar Andrej Košič.

Začetke te revije je treba poiskati v koncertu pesmi na Gregorčičeva besedila, ki ga je zbor L. Bratuž z dirigentom M. Filejem priredil leta 1957 na praznik sv. Cecilije. Naslednje leto se je zamisel že razvila v pevsko tekmovanje in nastop raznih pevskih zborov.

Prvi zbori, ki so nastopili na reviji, so bili mešani zbor iz Rupe (dirigent Niko Pavličič), mešani zbor iz Pevme (Franc Valentičič), moški zbor iz Steverjana (Herman Srebernič), moški zbor iz Jazbin (Zdravko Klanjšček) in oktet Planika iz Gorice (Franc Valentičič). Prvi nagradi sta šli moškemu zboru iz Jazbin in mešanemu zboru iz Pevme.

V tistih letih ni Gorica poznala tovrstnih prireditev, zato je bila Cecilijanka, najprej kot tekmovanje in nato kot revija, zares nekaj izrednega in novega. Zamisel je bila posrečena. To se je pokazalo s časom, ko so se rodile druge pevske revije kot Primorska poje in goriško mednarodno tekmovanje C. A. Seghizzi.

Poleg prof. Fileja, ki je bil predsednik ZSKP, glasbenik, pobudnik in duša pevskemu delovanju, so bili v prvem odboru še Andrej Košič, Ivo Bolčina, Silvan Bensa, Metko Zuri, Danilo Bajt, Franc Valentičič, Maks Komac.

V prvih letih je revija potekala v dvorani Brezmadežne na Placuti, od leta 1962 pa je bila že na voljo nova dvorana Katoliškega doma. Od takrat predstavlja ta revija res množično prireditve.

Leta 1962 je bila revija posvečena spomenu M. Fileja, ki je istega leta v pozni pomladi umrl in stoletnici smrti škofa A. M. Slomška. Posvetiti revije spomenu velikih mož ali kakemu dogodku je prišlo kasneje v navado. Leta 1966 je bila revija posvečena žrtvam poplav v Italiji, 1972 V. Vodopivcu ob 20-letnici smrti in M. Fileju ob desetletnici smrti, 1975 E. Komelu ob stoletnici rojstva, 1977 V. Vodopivcu ob 25-letnici smrti, 1981 goriškemu nadškofu F. B. Sedeju ob 50-letnici smrti in Lojzetu Bratužu ob 45-letnici smrti, 1982 L. Bratužu ob 80-letnici rojstva, V. Vodopivcu ob 30-letnici smrti in M. Fileju ob 20-letnici smrti.

Cecilijanka je v vseh teh letih doživljala razvoj. V začetku je bila za nastop predvidena obvezna pesem, ki so jo kmalu opustili. V letih od 1962 do 1969 je bila na programu skupna pesem nastopajočih zborov. Nekaj let (od 1964 do 1969) so nastopali na Cecilijanki tudi otroški in mladinski zbori.

V prvih letih so nastopali samo zbori člani ZSKP, kasneje se je sodelovanje razširilo še na druge zbornice. Stalni gostje so postali Fantje izpod Grmade, Dekliški zbor Devin, mešani zbor Ukve in Štoblank. Sorodne zveze v Trstu, Gorici, Sloveniji in na Koroškem so pošiljale na revijo svoje predstavnike od leta 1970 dalje. Cecilijanka je zadobila tako globljo vsebino, postala je važen trenutek povezave Slovencev ob mejah.

Od 1972 se je revija vršila v enem dnevu, od takrat do danes, če izvzamemo leto 1977, pa se je Cecilijanka odvijala v dveh dneh, v soboto zvečer in nedeljo popoldne.

V 25 letih se je na Cecilijanki predstavilo 79 različnih zborov. Od teh je bilo 33 mešanih, 22 moških, 12 ženskih in 12 mladinskih. Nekateri so nastopili skoraj na vsaki reviji. Tako je mešani zbor Rupa-Peč nastopil 23 krat, mešani zbor Lojze Bratuž 22 krat, mešana zbor F. B. Sedej iz Steverjana in Štandrež pa 21 krat.

Vsi zbori so zapeli v 25 letih približno dela 170 skladateljev. Zbori so najraje izbirali med naslednjimi: Vodopivec, Vrabec, Kernjak, Gallus, Adamič, Simoniti,

Venturini, Kramolc, Ipavec, Aljaž, Pregelj, Tome, Marolt, Filej, Cigan.

Srebrno odličje bo posamezen zbor prejel ob 25. nastopu na reviji. Ob letošnjem jubileju pa bo ZSKP podelila priznanje vsem nastopajočim zborom.

Jubilejna revija Cecilijanka bo 19. in 20. novembra v Katoliškem domu.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V poslanski zbornici v Rimu je ministrski predsednik Craxi v teku razprave o namestitvi evrozstrelkov bil jassen in odločen: rakete bodo namestili, kot je bilo dogovorjeno, v Comisu na Siciliji, ker je pač Sovjetska zveza prevesila ravnotežje v svojo korist in lahko Zahod le na ta način pokaže svojo odločenost braniti se pred sovjetsko samovoljo. Craxi pri tem dopušča nadaljevanje pogajanj, vendar ne pristaja na odložitev namestitve raket. Medtem, ko je potekala razprava v parlamentu, se je zbralo več sto pobornikov za mir na trgu pred poslopijem in začelo protestirati. Ker niso imeli zadevnega dovoljenja policije, jih je ta ne preveč nežno razgnala. Med njimi je bilo tudi več levičarskih poslancev.

■ Po razgibani dvodnevi razpravi je belgijski parlament s 112 glasovi proti 84 potrdil namestitev jedrskih izstrelkov Cruise na belgijskem ozemlju. Po planu poveljstva NATO naj bi pri mestu Florennes na Valonskem (francosko govoreči del Belgije) namestili 48 raket, vendar ne prej kot v drugi polovici leta 1985.

■ Zadnja skupina Kubancev, med njimi veleposlanik Julio Torrez Rizo se je vrnila z Grenade v Karibskem morju v Havano na Kubi. Vsega skupaj je bilo pred ameriškim izkrcanjem na Grenadi tam 755 Kubancev, ki so imeli 42 žrtev. Število padlih Američanov naj bi bilo po podatkih iz vojaških krogov 18, po pisanju časopisov pa 42.

■ V južnoameriški državi Perú so bile v nedeljo 13. novembra občinske volitve, na katerih se je nesporno uveljavila povezava levičarskih strank pod imenom »Izquierda (levica) unida«. Prejela je 34,6 % glasov. Tako bo imela prestolnica Lima v bodoče komunističnega župana. Na drugem mestu je APRA, zmnemolevičarska stranka z 28,3 %, ki je v preteklosti že bila na oblasti. Tretji so iz volitev izšli krščanski demokrati z 21,3 %, vladna stranka Ljudske akcije pa je prejela komaj 12,3 % glasov. Perú doživlja težko gospodarsko krizo in to je tudi vplivalo na izid volitev.

Autonomistično zborovanje v Tridentu

V petek 11. novembra je bilo v Tridentu (Trentu) srečanje predstavnikov avtonomističnih in manjšinskih strank v Italiji. Zborovanje je priredila stranka PPTT, ki ji predseduje senator Fontanari. Prisotni so bili tudi razni parlamentarci, med njimi senatorji Brugger iz Južne Tirolske, Girardi (Liga Veneta) in poslanec iz Doline Aosta, Tramarin iz Veneta ter Melis s Sardinije. Prisotna je bila tudi Slovenska skupnost, ki sta jo zastopala deželni tajnik Bratuž ter deželni svetovalec Drago Stoka.

Srečanje je imelo za namen poglobitev že obstoječih odnosov in sodelovanja med omenjenimi političnimi silami. Gre za iskanje novih oblik utrjevanja teh odnosov v smislu idealov, ki so jim skupni.

Predstavnik SSK sta še posebej obravnavala s sen. Fontanarijem probleme v zvezi z zakonodajno potjo v senatu o zaščiti slovenske manjšine. V kratkem pride do obravnave v senatni komisiji za finance prav zakonskega osnutka Slovenske skupnosti.

IZ KANALSKE DOLINE

Pok. Valentin Preschern

Pred kratkim je umrl v Ukvah Valentin Preschern, ki je bil v Kanalski dolini znana in priljubljena oseba. Rodil se je 1. junija 1888 in umrl 24. septembra letos, kar pomeni, da je dočkal več kot 95 let. Visoka starost torej, kljub velikim težavam in skrbem, ki jih je imel v življenju, tako v družinskem kot na narodnostnem in drugih področjih. Bil je vseskozi zaveden Slovenec in skrben gospodar. Osebo se spominjam prvega srečanja z njim, ko smo kot študentje leta 1956 bili njegovi gostje v hotelu Preschern v Ukvah. Bili smo pod vodstvom prof. Jožeta Peterlina (ustanovitelja Slovenskega kulturnega kluba v Trstu) in smo tisto in naslednja leta bili zadovoljni in obenem občudovali organizacijske sposobnosti in pogum pokojnega Valentina Prescherna. Sedaj ga ni več, nanj pa bomo ohranili najlepše spomine in hvaležnost za vse, kar je za naše ljudi v Kanalski dolini in v zamejstvu dobrega napravil. - D. S.

Iz slovenske Koroške

Pevsko srečanje v Pliberku

V Schwarzlovi dvorani v Pliberku so se v soboto 29. oktobra srečali na koncertnem odru trije zbori: mešani zbor Podjuna-Pliberk pod vodstvom prof. Toneta Ivartnika kot prireditelj srečanja, z njim pa nemški mešani zbor Pliberk in mešani študentski zbor Kamnik. Ta je prispeval bistveni delež k uspelemu kulturnemu večeru, saj mu je bila odmerjena kar polovica spreda.

Vsi trije zbori so pokazali visoko pevsko kulturo. Slovenska in nemška pesem sta v lepem sožitju praznično zadoneli na odru in bili hkrati pozivi, naj bi prav topolina melodije in harmonije pomagali odpravljati ločilne stene na Koroškem.

Prav s to željo je prišel na Koroško gostovat tudi mešani študentski zbor iz Slovenije ter pripravil izrazito koroški spored. Od dvanajstih pesmi, ki jih je izvajal pod vodstvom mladega dirigenta Janca Klobčarja, je bilo devet koroških, med njimi osem skladb koroškega slovenskega skladatelja Hanzija Artača na besedilo Milke Hartmanove. Znano je, da Hartmanova že desetletja zalaga slovensko pevsko kulturo s svojimi pesmimi. Nekatere njene pesmi so že ponarodele. Zvezni predsednik avstrijske republike Kirchschiager je pesnici za njene zasluge podelil častni naslov profesorice.

Tudi mladi skladatelj Hanzij Artač z Obirskega je našel za marsikateri napev, ki se je porodil v njegovi duši, ustrezen besedni izraz pri Hartmanovi. V kratkem bo izšla prva zbirka Artačevih skladb s 25 pesmimi. Prof. Vremšak z glasbene akademije v Ljubljani je zbirko laskavo ocenil, koroški glavar Wagner pa mu je kot kulturnemu delavcu podelil posebno nagrado. Dve Artačevi skladbi na besedilo Milke Hartmanove pa sta že posneti na samostojni plošči. Ena je »Ostanimo prijatelj«, druga pa »Ob reki Dravic«, s katero je skladatelj na festivalu v Steverjanu leta 1979 odnesel prvo nagrado za najboljšo melodijo. Dr. Pavle Zablatnik

■ V Libanonu so se Arafatovi borci umaknili v mesto Tripoli na severu države, ki šteje 400.000 prebivalcev in se tam utrdili, trdno odločeni, da se do konca upirajo sirskim, libijskim in uporniškimi četam iz lastnih vrst. Zdi se, da čas dela za Arafata, saj ga podpira več arabskih držav, zlasti Saudska Arabija.

Zaskrbljujoče vprašanje stavb slovenskih šol v Gorici

V Gorici se je sestalo pokrajinsko tajništvo SSK in razpravljalo o vprašanju stavb za slovenske šole v Gorici, ker se širijo govornice, da bo goriška škofija prodala stavbo, kjer so nameščene nižje in nekatere višje ter trgovska šola.

SSK je že vsa leta opozarjala pristojne oblasti, da je treba rešiti probleme šolskih stavb in sedaj postavlja odločno zahtev, da se problem reši v najkrajšem času.

Zato SSK predlaga, da se v ta namen ali odkupi od škofije stavba bivšega Malega semenišča, kjer so šole sedaj nameščene ali pa da se najde ustrezno globalno rešitev: da se primerno preuredi kako že obstoječe poslopje ali začne zidati novo.

Ker takih bremen nista zmožni nositi ne pokrajinska uprava ne zainteresirane občine, je nujno, da se za to zavzame deželna uprava ali državna oblast. SSK bo potom svojih izvoljenih predstavnikov naredila v ta namen vse potrebne korake, da se to vprašanje reši.

Pretrsljiva igra o umetniku in povprečju

Medtem ko je letošnja gledališka abonmajska sezona SSG v Trstu začela z vse prej kot primerno in vzgojno predstavitvijo Jovanovičeve »Vojaške skrivnosti«, ki se jo spleča čimprej pozabiti, pa so imeli goriški abonenti to srečo, da so lahko prisostvovali za odprtje sezone izredno psihološko globoki, nadvse dobro podani in vsebinsko pretresljivi življenjski zgodbi Wolfgang Amadeusa Mozarta, ki ji je angleški pisatelj Peter Shaffer dal naslov »Amadeus«. Prvič je bila izvajana leta 1979.

Shaffer je v igri hotel prikazati konflikt med genialnim avstrijskim glasbenikom Mozartom, ko se je v letih 1781-1791 mudil na Dunaju ter med kapelnikom na cesarskem dvoru Antoniom Salierjem, po rodu Italijanom iz Lombardije. Salieri, poln povprečnosti, ne prenese božanske umetnosti, ki je nakopičena v Mozartu in ga zato sklene v vrsto nizkotnih spletak uničiti, kar mu tudi uspe. Vrhunski umetnik konča v blaznosti, iz katere ga reši smrt.

Shaffer si je igro zamislil tako, da Salieri po tridesetih letih, ko sam doživlja bližino smrti, pripoveduje o spopadu med njim in Mozartom. Zavedajoč se svoje povprečnosti in poln zavisti do »božanske piščali« Mozarta se poslužuje svojega ugleda, vpliva in moči, da uniči Mozarta, ki je genialen, v drugih stvareh pa nemočen, pravi otrok. Pri tem se Salieri spoprime tudi s samim Bogom in mu zameri, da je njega, ki mu je hotel zvesto služiti, zavrgel, Mozarta pa uporabil za svojo piščal, po kateri se razodeva. Prav v tem se odkrije vsa Salierjeva povprečnost. Končno spozna, da ga je Bog ponižal prav s tem, da se je lahko uveljavil na dvoru s svojo povprečnostjo, Mozart pa je ostal do konca božja piščal. Umetnost je in ostane božja in onstranska, povprečnost pa je nekaj zgolj zemeljskega in človeškega. Nekaj lepega in posrečenega so pri tem odlomki iz »božanske« Mozartove glasbe, s katerimi je režiser Dušan Mlakar predstavo smiselno prepletel od začetka do konca.

Gledališki ansambel Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja se je pokazal kot dobro uigrana celota, scenografija Mete Hočevarje je bila učinkovita, kostumi v izdelavi Alenke Bartol v skladu s časom dogajanja. Gotovo pa zasluži posebno pohvalo igralski trikot Salieri, Mozart in žena slednjega Konstancija. Pri tem je zlasti izstopal Janez Bermež v vlogi Salierija, saj je bil dejansko ves čas na odru. Njegov samogovor je bil pristen in nikdar utrujajoč. Mozarta je upodobil Zvone Agrež, v začetku nekam negotov, kasneje pa vedno bolj močan v svojem podajanju, rastoč v svoji izraznosti do vrhunske igre ob svoji blaznosti in smrti. Tudi Anica Kumrova v vlogi njegove žene je podala zelo dognan lik najprej mladostne zaljubljenke, nato pa ljubeče žene, ki junaško spremlja moža v bolečih udarcih in ga kot Marija pod križem Kristusa sprejme umirajočega v svoje naročje.

In ob vsem povedanem smo si številni gledalci zastavili utemeljeno vprašanje: zakaj mora priti gledališki ansambel iz matične domovine, da nam nudi neoporečno igro, naš tržaški ansambel pa mora igrati stvari, ki so zoprne zdravemu človeškemu čutu? Kdaj bo vodstvo SSG doumelo, kaj naši abonenti od njega pričakujejo in si resnično želijo? - ak

Štandrež

Zahvalna nedelja. Kakor je v naši vasi že stara navada, smo se tudi letos v nedeljo po sv. Martinu zahvalili Bogu za vse pridelke naše zemlje. Štandreško Kmečko društvo je za ta praznik pripravilo pred cerkvijo okrašen voz, poln raznovrstnih pridelkov in še mizo kruha in vina. Veselo pritrkavanje zvonov je vabilo vaščane, naj se udeležijo zahvalne slovesnosti.

Najprej smo se zbrali v božjem hramu pri zahvalni maši. Ubrano petje naših pevcev je olepšalo bogoslužje, zlasti je ob koncu mogočno zadonela s kora zahvalna pesem. Pri darovanju so vse pevke našega mladinskega cerkvenega zbora v narodnih nošah prinesle k oltarju košarice z izbranim sadjem in zelenjavo in ga simbolično poklonile Bogu v zahvalo.

Po maši smo se vsi ustavili pred cerkvijo. Tam so mlade cerkvene pevke in pevčki, pod vodstvom Elvire Chiabai, zapeli v čast našim poljedelcem tri primerne pesmi; petje je bilo ubrano in prijetno, da so jih vsi pohvalili.

Sledil je še blagoslov poljskih pridelkov na okrašenem vozu ter kruha in vina in tudi kmetijskih strojev, ki so jih kmetovalci pripeljali na trg. Člani Kmečkega društva so vsem prisotnim podarili dobrega kruha in kozarec vina. Lepo vreme je pripomoglo, da je praznovanje poteklo v vselem razpoloženju.

Števerjan

Nagrajevanje 15. športnega tedna in nastop Ribniškega okteta. Na zahvalno nedeljo 13. novembra je bilo v Sedejevem domu v Steverjanu nagrajevanje zmagovalcev letošnjega 15. športnega tedna. To je manifestacija, ki jo širša javnost verjetno malo pozna, ima pa v Steverjanu velik odmev in uspeh.

V septembru organizira namreč S. Z. »Brda« Športni teden. Števerjanci, zlasti mladi, se takrat pomerijo v raznih športnih panogah. Odziv je vedno množičen pa tudi navijačev je veliko, saj je na tekмах kot npr. v ženskem nogometu veliko smeha in zabave. Seveda pa ne smejo manjkati medalje in pokali, kot se spodobi za vsako športno prireditve.

Letošnjega nagrajevanja se je udeležil tudi podpredsednik goriške pokrajine Fabbro, ki je zastopal pokrajinskega odbornika za kulturo in šport dr. M. Spacapano in je števerjanski organizatorjem povedal nekaj vzpodbudnih besed.

Po nagrajevanju je na povabilo SKPD »F. B. Sedej« nastopil znani vokalni ansambel »Ribniški oktet«. Poslušalcem, ki so tudi tokrat kot ob nastopu Slovenskega okteta v septembru napolnili dvorano, je zelo ugajal zlasti s tistimi pesmimi, ki so slovenskemu človeku in zato tudi Števerjancem posebno pri srcu. Občinstvo je nagradilo pevce z dolgim ploskanjem.

Števerjansko SKPD »F. B. Sedej« praznuje letos stoletnico svoje ustanovitve, to je dneva, ko se je začela dejavnost Katoliškega bralnega društva in sploh organiziranega kulturnega dela v naši vasi. Zato pripravlja sedanje društvo primerno proslavo, ki bo v nedeljo 27. novembra.

Srečanje slovenskih goriških amaterskih gledaliških skupin

V Prvačni se je v nedeljo 13. novembra zaključilo prvo srečanje goriških amaterskih gledaliških skupin z obeh strani meje, ki ga je priredila ZKO iz Nove Gorice. Zaključni nastop so pripravili igralci PD »Štandrež« v Moliérovo komedijo »Namišljeni bolniki«.

Srečanja so se začela 13. oktobra v Novi Gorici z nastopom dijakov liceja »P. Trubar« iz Gorice, ki so recitali poezije Alojza Gradnika. V raznih krajih Primorske so nastopile skupine iz Nove Gorice »Nova Čitalnica« s Policaji, gledališka skupina iz Kanala z Botrom Andražem, skupina Grgar z Nušičevo Oblastjo in gledališka skupina iz Branika z Goldonijevjo komedijo Primorske zdrahe.

Prva Slovenka v kongregaciji m. Terezije

V cerkvi sv. Gašperja v rimskem predmestju blizu doma sester m. Terezije iz Kalkute je bila v sredo 26. oktobra popoldne prisrčna slovesnost, med katero je bila sprejeta v redovno skupnost misijonark ljubezni, ki jo je ustanovila m. Terezija, Slovenka s. Marija Andreja.

Mešani cerkveni zbor iz Štandreža na Cecilijanki '81

Tržaški škof našim vernikom ob zahvalni nedelji

(Govor v stolnici sv. Justa 13. novembra)

Mirno delati in jesti svoj kruh

Hvaležni smo Bogu za darove, ki nam jih daje narava, za sadove zemlje in človekovega dela; še prej pa za življenje in zdravje, za delo, za kruh in dom.

Naša hvala Bogu ni kakor hvala lenega hlapca, ki je zakopal talent v zemljo. Ne bi namreč radi videli, da bi tudi nam kdaj veljal očitek sv. Pavla Solunčanom: »Kdor noče delati, naj tudi ne je.«

Naj bo zato naš tisti življenjski ideal, ki ga Pavel narekuje vernikom v Solunu: »Mirno delati in jesti svoj kruh.« To je pravičnost, ki je podlaga vsemu. Toda danes je stanje popolnoma obrnjeno. Prej so vsi delali, a pridelki so bili skromni. Danes pridelkov ne manjka, vsaj pri nas ne. Toda to ustvarja miselnost potrošništva. Obenem pa ni dela.

Ekonomске težave, ki jih občuti tudi Trst, imajo svoj izvor prav tu: v krizi dela. To pomeni pomanjkanje delovnih mest in samega veselja za delo; pomeni neurejenost med šolo in poklicno zaposlitvijo; pomeni nezavzetost mladih itd.

Vemo, da so za tako stanje krive tudi strukture, tako na državni kakor na svetovni ravni; zato postaja sedanjost trša. Na obzorju se zbirajo temni oblaki, ki naznanjajo vihar. Celo mir med narodi je v veliki nevarnosti.

Kot Cerkev se moramo vprašati, kakšno dolžnost imamo mi v tej uri. Naša zahvala bo iskrena in Bog jo bo hvaležno sprejel, če se bomo zavedali dolžnosti, da mu po svojih močeh povrnemo dobro, ki smo ga prejeli.

Odprta in pogumna Cerkev

Naša tržaška Cerkev je spoznala dolžnost, da se sooči s krizo našega mesta. Da bi našel čim boljši način za svojo koristno prisotnost, je Skofijski pastoralni svet vneto prijel za delo in z dolgim študijem preučil dejansko stanje in kot sad tega dela predložil nekaj možnih odgovorov, ki jih išče krščanska skupnost.

Na podlagi teh odgovorov in raznih ugotovitev je ta svet sestavil tudi poseben dokument, ki ga je škof osvojil in ga predaja vsej naši Cerkvi. Dokument ima naslov »Naša Cerkev v službi tržaškega mesta«. Knjižica je vsem na voljo.

A že sama berila današnje maše nam nakazujejo glavne smernice za naše delo v pomoč našemu mestu, da bo premostilo preizkušnjo.

Kot prvo nam odlomek iz evangelija po Luku nakazuje temeljno držo pri našem delu; in ta drža je vedrost. Pred tragičnimi dogodki, ki se morajo zgoditi in ki jih Jezus slika z jasnimi besedami, takole pravi: »Se las z glave se vam ne bo izgubilo.« Ta gotovost v veri je prvi dar, ki ga moramo dati drugim, ki so vsi v skrbeh zaradi negotovosti pred prihodnostjo in zavoljo vsakdanjih tragičnih dogodkov.

Nadalje moramo sejati upanje. Prerok Malahija pravi: Vsi prevzetneži in vsi malopridni bodo kot strnišče, kot slama; sežgani bodo, da ne ostanejo ne korenine ne vejice. In dodaja: Toda vam, ki moje ime slavite, ki se mojega imena bojite, zasveti sonce pravičnosti.

To je upanje, ki ni nekak privilegij in nam ne prigovarja, da bi prekrizali roke. Vse kaj drugega! Treba je biti med tistimi, ki slavijo božje ime.

Sv. Pavel v že omenjenem pismu razlaga, kaj pomeni v družbenem življenju slaviti božje ime. Pavel govori o sebi in pravi: Morate me posnemati. V čem? »S trudom in naporom smo noč in dan delali, da bi komu izmed vas ne bili v nadlego.«

Tu gre torej za pripravljenost v solidarnosti in v služnji. In tu se moramo tudi mi izpostaviti kot posamezniki in kot skupnost.

Za službo!

Božja ljubezen, ki nas zbira kljub ločitvam, razpršitvam in obupom, ustvarja z nami skupnost, ki naj bo v odrešenje vsem ljudem. Samo če bomo dopustili, da nas bo prevzela bratska ljubezen in če bomo solidarni v služnji, in to z vsemi in za vse, bomo lahko kaj koristnega posredovali našim soseščanom.

Kako je s služženjem človeku v naših župnijah? Ali se o tem govori, se kaj organizira, se kaj naredi? Ni druge poti, če hočemo pričevati za evangelij in pripomoči, da bo Kristusovo odrešenje prišlo v našo družbo.

Kakor vse težke ure človeške zgodovine, tako tudi čas, ki ga preživljamo, zahteva pogum, resno zavzetost, soglasje vseh moči, izredno drznost in vztrajnost. To molitveno srečanje v stolnici sv. Justa naj bo za vse slovenske brate alarmni klic in obveza za sodelovanje pri reševanju Trsta.

Mogočne izvedbe Ipavčevega oratorija »S. Frančišek - vir ljubezni« 29. oktobra letos v cerkvi sv. Franciška v Trstu so se udeležili tudi visoki predstavniki cerkvenega, političnega in kulturnega življenja. Na sliki vidimo v prvi vrsti v sredi goriškega nadškofa Bommarca, od njega proti levi tržaškega župana Richettija, na desno pa tržaškega škofa Bellomija in škofovega vikarja dr. Škerla

Nobena družbena skupnost nima tiste moči, ki jo prejema Cerkev od Kristusovega Duha in od njegove močne prisotnosti. Toda Cerkev je dolžna vsem za to dar. Če bi se umikali pred tem klicem, nas ne bi mogel nihče nadomestiti, ker Bog nam zaupa.

Vabim vas vse, bratje in sestre, da napravite resno izpraševanje vesti in zavzame v tem boju mesto, ki vam pritiče. Gre za sveto vojno edinosti, upanja, solidarnosti in služnje. Naj se nihče ne

umika. Nihče naj se ne skriva in naj ne bo ubežnik. V našo sredo, ki jo povezuje edinstvo src in dejanj, stopa Bog sam, da bi v prvi osebi delal dobro za vse človeštvo.

Devica Marija in sveti mučenec Just naj prosita za nas, da nam Bog podeli milost jasne zavesti, svete velikodušnosti in moči za premostitev vsake ločitve. Tako bo današnja zahvala blagoslov za vse; prinesla nam bo oznanilo in obljubo novih in boljših časov.

75-letnica Hranilnice in posojilnice na Opčinah

Pred 75 leti so na Opčinah ustanovili zadržno Hranilnico in posojilnico. Iz skromne zadruge se je v zadnjih desetletjih razvila v uspešen denarni zavod, ki deluje med člani in številnimi klienti.

V nedeljo 13. novembra je organizirala bogato proslavo v Kulturnem domu. Poleg priložnostnega nagovora predsednika upravnega sveta Pavla Miliča in slavnostnega govora ravnatelja dr. Draga Gantarja se je odvijal tudi uspeh kulturni spored. Nastopila sta openski mladinski zbor »Vesela pomlad« pod vodstvom Franca Pohajca ter »Tržaški oktet« pod vodstvom Janka Bana.

Proslave so se udeležili številni člani z druge in ugledni gostje, med katerimi sta bila tudi predsednik Vsesrzbavne zveze kmečkih in obrtnih posojilnic iz Rima dr. Enzo Badioli ter predsednik deželne zveze dr. Leopoldo Delsler.

Na proslavi so bili odlikovani člani, ki so vpisani v zadrugo že nad 50 let (v tem zlategem seznamu so: Justina Vremec por. Sosič, Alojz Purič, Mario Danev, Mihela Škerlavaj vd. Vremec in dr. Alojz Antonac), ter člani, ki so vpisani v zadrugo nad 35 let (v tem srebrnem seznamu so: Rudolf Hrvatič, Andrej Carli, Alojz Danieli, Marija Carli-Križmančič, Danijel Carli, Alojzija Sosič vd. Škerlavaj, Franc Skabar, Bruno Ferluga, Levina Zeni por. Toros, Leonardo Kralj in Pierina Terčon).

Posebna priznanja pa je bil deležen bivši dolgoletni predsednik in podpredsednik upravnega sveta inž. Milan Sosič, ki je s pok. Jožetom Podobnikom leta 1950 prevzel upravljanje zadruge, saj bi sicer zamrla.

Člani in gostje so nadaljevali proslavljanje tega pomembnega zadržnega jubileja v gostinskih prostorih v Repnu tudi v popoldanskih urah.

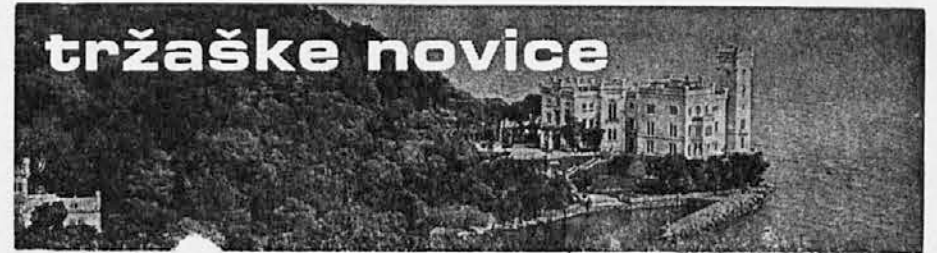
Ob tej svoji obletnici je Hranilnica in posojilnica na Opčinah izdala in razdelila med člane in goste dve nadvse lepi in zanimivi knjigi: »Prigishe Krasa« in priložnostno publikacijo ob 75-letnici, o katerih bi kazalo posebej poročati. - M. B.

Umrl je bivši senator Vittorio Vidali

V starosti 83 let je v sredo 9. novembra umrl v tržaški bolnišnici bivši tajnik PCI v Trstu in bivši senator Vittorio Vidali. Rodil se je v Miljah in se že v mladih letih opredelil za komunistično stranko. V fašističnem obdobju je previdno živel v tujini, med špansko državljansko vojno je bil poveljnik enega republikanskih polkov, po porazu se je umaknil v Sovjetsko zvezo, nato pa odšel po nalogu Kominterne v Mehiko, kjer je ostal do leta 1947, ko se je vrnil v Trst.

Po povratku se kar ni mogel sprijazniti z dejstvom, da so na Tržaškem v komunističnem gibanju prevladovali Slovenci, ki so izšli zaradi povezave s Titovim partizanstvom zmagovalci iz druge svetovne vojne. Vidali, ki teh časov ni doživel za-

tržaške novice

Hvaležnica v stolnici sv. Justa

V nedeljo 13. novembra popoldne se je v stolnici sv. Justa zbralo veliko ljudi, ki čutijo pomembnost mašnega srečanja s svojim škofom. V velikem številu so bili prisotni skavti in skavtinja, ki so naredili živ špalir po cerkvi. Na koru je bilo precej cerkvenih pevcev in pevk, ki so s svojim petjem spremljali slovesnost. Posamezne dele sv. maše je napovedoval in povezoval Gregor Pertot. Pridigo g. škofa objavljamo posebej.

Prošnje vernikov z bogato vsebino so povedali skavti in skavtinja. Sledilo je darovanje s prinašanjem letošnjih pridelkov. Darovi so prišli iz Šklednja, Bazovice, Padrič in še od kod drugod. Milošičina, ki so jo zbrali v cerkvi, je namenjena slovenskim misijonarjem. Ob koncu smo zapeli zahvalno pesem. G. Marij Gerdol, voditelj Slovenskega pastoralnega središča v Trstu, ki je organiziralo vso slovesnost, se je zahvalil škofu in vsem prisotnim. - ZS

Dr. Štoka in Merku pri vladnem komisarju

Dne 14. novembra dopoldne je na sedežu tržaške prefekture sprejel vladni komisar dr. Mario Marroso deželnega svetovalca SSK dr. Draga Štoko ter dr. Pavla Merkuja, predsednika sklada »Sergij Tončič«.

Govor je bil o raznih problemih sedanega trenutka od globalne zaščite Slovencev v Italiji do kulturnih in ekonomskih problemov, ki prizadevajo naše prebivalstvo. Poseben poudarek je bil na problemih, s katerimi se sooča društvo, oz. sklad »Sergij Tončič«.

Dvanajsti literarni natečaj »Mladike«

1. Revija Mladika razpisuje nagradni literarni natečaj za izvorno še neobjavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi poljubne vsebine.

2. Rokopis je treba poslati v dveh čitljivih pretipkanih izvodih s priporočeno pošiljko na naslov »Mladika«, ul. Donizetti 3, 34133 Trst, do 31. decembra 1983. Rokopisi morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v spremnem pismu, opremljenim z istim geslom ali šifro.

3. Ocenjevalno komisijo sestavljajo: univ. prof. in kritik Martin Jevnikar, pisatelj Alojz Rebul, pesnik Albert Miklavc, pesnica Ljubka Sorli-Bratuževa in odgovorni urednik revije Marij Maver. Mnenje komisije je dokončno.

4. Na razpolago so sledeče nagrade:

za črtico ali novelo:	
— prva nagrada	150.000 lir
— druga nagrada	100.000 lir
— tretja nagrada	50.000 lir
za ciklus pesmi:	
— prva nagrada	100.000 lir
— druga nagrada	50.000 lir
— tretja nagrada	30.000 lir

5. Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku — Prešernovem dnevu — na javni prireditvi in po časopisu ter bo sporočen z osebnim pismom nagrajencom.

Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrajena dela bodo objavljena v letniku 1984. Objavljena bodo lahko tudi druga dela, za katera bo komisija mnenja, da so primerna za objavo.

Volitve v medrazredne in razredne svete

V nedeljo 27. in v ponedeljek 28. novembra bodo v otroških vrtcih, osnovnih in srednjih šolah na Tržaškem šolske volitve, na katerih bodo obnovili notranje zbirne organe in sicer: svete državnih otroških vrtcev, medrazredne svete, razredne svete nižjih srednjih šol in razredne svete višjih srednjih šol. V otroških vrtcih bodo izvolili svete otroških vrtcev. Volitev se lahko udeležijo starši (oče in mati), ki imajo svoje otroke v državnih otroških vrtcih.

Starši, ki imajo svoje otroke na osnovnih šolah, bodo izvolili svoje predstavnike v medrazredne svete. V vsakem razredu bo izvoljen po en predstavnik staršev. Na posameznih šolah bodo ob volitvah razobešene kandidatne liste. Medrazredne svete sestavljajo poleg predstavnikov staršev (po eden za vsak razred) še vsi učitelji in didaktični ravnatelj.

Na nižjih srednjih šolah bodo izvolili starši svoje predstavnike v razredne svete. Te svete sestavljajo vsi profesorji raz-

reda, štirje izvoljeni starši in ravnatelj zavoda.

Na višjih srednjih šolah bodo poleg staršev volili svoje predstavnike tudi dijaki. Starši bodo izvolili v vsakem razredu po dva svoja predstavnika, prav tolikšno pa bo predstavništvo dijakov.

V nedeljo 27. novembra bodo potekale volitve na posameznih šolah in državnih otroških vrtcih od 9. do 12. ure, v ponedeljek 28. novembra pa bodo volišča odprta od 8.30 do 13. ure.

Bančne knjižice za najboljše dijake

Slovenski bančni zavodi na Tržaškem so tudi letos ob Dnevu varčevanja nagrajili z bančnimi knjižicami najboljše dijake naših višjih srednjih šol na Tržaškem. Podelitev nagrad je bila 7. novembra na liceju »F. Prešeren«. Celotno akcijo je koordiniralo Slovensko deželno gospodarsko združenje.

Nagrade (bančna knjižica za 200.000 lirami) so prejeli Mirella Švara in M. Antodica (učiteljice Slomšek), Morena Foraus (vzgojiteljska šola), Elizabeta Spetič, Maja Stoka, Andreina Menegatti, Daria Gherlani, Aleksander Kompore in Erika Oberdank (trg. zavod Zoisa), Marko Leghissa (oddelek za geometrijo), Walter Auber, Ervin Cernuta, Renato Antler in Teo Kralj (poklicni zavod Stefan), Mitja Vecchiet in Boris Zerjali (znanstveni licej Prešeren) ter Katarina Modic in Fedra Palcich (klastični licej Prešeren).

Skavti na srečanju v Izoli

Pred dnevi je prišlo v Izoli do srečanja med predstavniki vodstva Slovenske zamejske skavtske organizacije iz Trsta in Gorice ter vodstva Zveze tabornikov obalnih enot Slovenije. Zastopani so bili tudi odredi iz Izole, Pirana in Kopra.

Pobuda za srečanje se je rodila že na »taborniškem zletu« ob 30-letnici tržaških tabornikov Rodu Modrega vala. Med gosti so bili tudi naši skavti in skavtinja in je prišlo do prvih stikov. Razvila se je želja, da bi se organizaciji na obeh straneh meje, ki kljub različnim načelnim izhodiščem delujeta za našo mladino, nekoliko bolje spoznali.

Srečanje v Izoli je tako bilo informativnega značaja. Vsaka stran je prikazala lasten način sodelovanja. Tako so predstavniki SZSO poudarili verski temelj vzgoje pri skavtizmu, a ravno tako veliki narodnostni pomen, ki ga ima skavtska organizacija, saj pri svojih preko 700 članov z veliko skrbjo goji tudi zdravo in dosledno narodno zavest.

Na sestanku so taborniki podrobno prikazali delo odredov na Primorskem. Skavte in skavtinja oz. njihove zastopnike so povabili, da se udeležijo njihovih športnih iger. Slovenska zamejska skavtska organizacija pa je gostitelje povabila, da se uradno udeležijo prireditve v Gorici, ko bo proslava 20-letnice delovanja slovenskih skavtov in skavtinja na Goriškem.

Dolina

Seja občinskega sveta. Bila je 11. novembra ter namenjena pripravi finančne proračuna 1984. V tem okviru je občinski odbor predstavil okvirni proračun za triletnje 1984-86 kot predpisujejo najnovjša navodila državnega finančnega zakona. Predloženi proračun za leto 1984 izkazuje dve milijardi ter 769.966.000 lir, kar pomeni v bistvu samo 10% več za tekoče delovanje kot v letošnjem letu. V prihodnjih dveh letih 1985 in 1986 pa bo občina lahko potrošila samo 8% več, kar pomeni, da imajo krajevne uprave zaradi takšnih omejitev malo manevrskega prostora.

Zupan Švab je med drugim poročal, da so začeli izplačevati odškodnino za razlatische občine o nedavnem motokrosu pod Borštom, ki je zelo razburil krajevno prebivalstvo. Tega problema se je dotaknil tudi načelnik svetovalske skupine SSK Mahnič, ki je opozoril tudi na pomanjkljive prometne znake v Boljuncu in na nejasno poimenovanje nekaterih ulic v industrijski coni. V razpravo o ratifikaciji raznih sklepov sta posegla še svetovalec SSK Tul in Slavec.

Občinski svet je namesto običajnih pozivov veselilam, naj prenehajo z oboroževalno tekmo, naslovlj na predsednika republike Pertinija pismo, naj vsem odgovornim državnikom posreduje zaskrbljenost zaradi stalnega ogrožanja miru v svetu.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI

javlja, da bo v Katoliškem domu
v soboto 19. novembra ob 20,30 in
v nedeljo 20. novembra ob 16. uri

REVIJA DOMAČIH PEVSKIH ZBOROV

CECILJANKA

Letošnja revija je jubilejna, saj bomo praznovali njeno
25-letnico. Za to priložnost izide posebna brošura.

Šport

OLYMPIA KOŠIČ NA VRHU LESTVICE

Pokrajinstvo prvenstvo mladincev je prišlo do četrtega kola, mladi igralci Olympie Košič, lanskoletni pokrajinski prvaki, pa so na vrhu lestvice s šestimi točkami. Ekipa Olympie Košič je tako tudi letos favorit za osvojitve naslova pokrajinskega prvaka, saj je začela zelo odločno. V prvih dveh kolic je premagala najprej s 3:0 ekipo iz Turriaca in s 3:1 štandreški Val. Le v tretjem kolu se je plavim nekaj zataknilo in so nerodno izgubili proti Torriani iz Gradišča s 3:2. V naslednjem kolu so napako popravili in s čistim 3:0 odpravili goriškega tekmeča Libertas.

Za Olympio Košič igrajo: Terpin A. in S., Košič B., Cotič I. in R., Battisti L., Spacapan I., Marassi L., Podveršič D. in Komjanc M.

DEZELNO PRVENSTVO C2 LIGE

OLYMPIA TERPIN - ITALCANTIERI 0:3
(10:15, 12:15, 11:15)

Postava: Spacapan M., Terpin D., A. in S., Cotič S. in M., Princič A., Košič B., Battisti L., Dorni Rinaldo in Kuštrin M.

V soboto 12. novembra se je pričelo prvenstvo C2 lige. V njem nastopa že drugi zaporedno ekipa Olympie Terpin, ki je pa žal izgubila na domačem igrišču in pred izredno številno publiko (200 gledalcev) proti ekipi Italcantieri iz Tržiča s 3:0.

Tak rezultat je mogoče tudi razumljiv, saj je ekipa letos skoraj v celoti prenovljena in tudi še neizkušena. Letos so namreč ekipo zapustili kar trije lanskoletni standardni igralci in sicer Tržičana G. Neubauer in I. Zadnik ter Goričan Marjan Černic. Je pa pristopil k ekipi Aleš Princič iz Krmina, ki je prejšnja leta uspešno igral pri moštvu S. Giovanni in Natissone. Poleg tega so se vključili nekateri igralci iz mladinskih kategorij kot Terpin S. in A., Košič B. in L. Battisti. Kljub neizkušeni novih pa pričakujemo, da bodo uspehi prišli, saj igralci pod vodstvom Dušana Carljija vestno trenirajo. - D.M.

Pastirček št. 2

Uvodno misel »Otožni november« je napisala Lučka Susič. Danila Komjanc je za 1. razred pripravila slikanico »Otroci imamo radi igrače«, za 2. razred pa slikanico »Pavje perje«. J.V. vabi otroke, naj si sami naredijo, kar slika predstavlja. Tudi katehetska stran nudi s slikami vesela sporočila z bogoslužnimi spodbudami za nedelje. Mesec november je mesec živčev in večnosti.

V tej številki se začenja povest Tončke Kurkove »Preljubo veselje, kje si doma?«, ki se bo nadaljevala. Nadaljujejo se tudi »Tržaški sprehodi«, ki jih objavlja Ljuba Smotlak. To pot sta na vrsti Istrska cesta in bivša Ciril-Metodova šola. V »Pastirčkovih srečanjih« objavlja Mariza Perat razgovor z učiteljico in pesnico Zoro Sakisida. Dodana je njena pesem »Nemirnež«. Se eno pesem najdemo na platnicah. Je to Tomekova »Zakaj?«. Evelina Pahor pa v rubriki »Za višjo stopnjo« predstavi Predjamski grad. Manjši črtici sta »Očetova molitev« nepodpisane avtorja in Julčeta Gorjana »Hudomušni konj«. O Robertu Baden-Powellu, ustanovitelju skavtizma piše Olga Tavčar. Dve učenci, Katja Santin iz 5. razreda osnovne šole v Miljah in Divina Colombin iz 3. razreda osnovne šole Zavljje-Korošci sta napisali prva sestavek o kolarju-kamnoseku, druga pa o testarju. J.V. piše rubriko o športu.

Zadnje strani zavzema »Janina pošta«. Precej pisem je prišlo iz šole na Proseku. Jana prosi otroke, naj bi v prihodnje svoje prispevke pisali na večje liste in ne tako stisnjeno. Drugače jih mora urednik pretipkati na stroj, to pa zahteva dodatnega časa. Ivo Bolčina je uglasbil pesem N. Grafenauerja »Sams«, Branko pa je kot običajno poskrbel za »Pastirčkovo razvedrilo« s tremi ugankami. - jk

Širite „Katoliški glas“

LETOŠNJI KNJIŽNI DAR
Goriške Mohorjeve Družbe

1. Koledar 1984
2. Franc Werfel: Bernardkina pesem, roman
3. Tončka Curk: Deček z Gornje-vipavskega
4. II. snopič 2. knjige Primorskega slovenskega biografskega leksikona

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N., Trst v spomin pok. Marije Bizjak 10.000 lir.

Za Katoliški dom: Marijina družba J.V.D. 100.000; N. N. 30.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: družina Pelicon v spomin Marije Čermelj 40.000.

Za Zavod sv. Družine: ob zahvalni nedelji župljani iz Standreža precej krompirja in zelenjave; prav tako sovojenjska župnija, zraven pa še obilo sladkarij za otroke; Mikela Fajt 2.000; svakinja Slava in hčerke v spomin tete Valerieje Figelj 50.000; Dragica Nemeč 10.000 lir.

V spomin drage žene in mame Zofije: družina Čotar za Katoliški glas, za Pastirčka, za Mladiko, za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Katoliški dom in Zavod sv. Družine po 100.000 (skupaj 600.000) lir.

V sklad za zdravljenje Emila Valentiničiča v Parizu: Adrijana Malič, Peč 100.000; N. N., Sovodnje 30.000; gostilna Devetak, Vrh 60.000; Slovenska skupnost - goriška pokrajinska sekcija 500.000; B. K. 50.000; N. N. 20.000; družini Levpušček in Vogrič, Podgora namesto cvetja na grob Zorke Lazar 100.000; P. F. 20.000; N. N. 130.000; Eliana Bensa in Ksenija Križmančič 20.000; Maks Debenjak 20.000; N. N. 100.000; Albina Copič 20.000; T. B. 100.000; družina Bavdaž 30.000; M. R. 10.000; J. Turus 30.000; J. S. 50.000; B. O. 10.000; B. L. 10.000; M. Gradnik 200.000; M. K. 100.000; N. N., Podgora 50.000; Zeljka Simičič 20.000; N. N. 100.000; Teodora Perin 10.000. - V Standrežu se je do sedaj nabralo v isti namen 1.065.000 lir. Darove bomo postopoma objavili v prihodnjih številkah. Družina Krpan, Gorica 50.000; družina Komjanc ob obletnici smrti očeta Jožeta 500.000 lir.

Ida Košuta, Gorica: za Katoliški glas, za Zavod sv. Družine, za Katol. dom in za lačne po svetu po 20.000 lir (skupaj 100.000).

V.J.D.: za Katol. dom 100.000, za misijonarja Radka Rudeža 100.000, za goriške skavte 50.000 in za Katol. glas 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob Zofije Čotar: družina C. Koršič za cerkev sv. Ivana v Gorici 30.000 in za Zavod sv. Družine 30.000 lir.

Za II. skavtsko četo: N. N., Peč 20.000.

Za kapelico v Cerovljah: Alojz Legiša, Nabrežina 50.000; Marija Pahor, Cerovlje namesto cvetja na grob staršev 40.000 lir.

Za dvorano v Nabrežini: Vida K. namesto cvetja na grob sestre Marije 15.000; Draga Caharija 100.000; Floridan 100.000; Marija Lorenzi, Sosljan 50.000; Albin Bogatec 20.000; Fani Vizintin 70.000; Olga Savli 10.000; Kosmina 75.000; N. N. (Piccolo) 30.000; Gruden 15.000; Rossi 5.000; Emil Marušič, Doberdob 50.000; Barič 15.000; G. J. 10.000; Ivanka Lupin 10.000; Dora Caharija 12.000; N. N. ob pogrebu Anice Vitez 30.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Justina Stubej 50.000; Dolores Crismani v spomin na mamo Ano 50.000; N. N. ob izgubi očeta Marte Radetič 20.000; Pierina Sosič 10.000; Mimi Jerič namesto cvetja na grob De Libero 10.000; N. N. 100.000; Netka Brišček-Skerlavaj 20.000; Marija, Majda in Pepi Holstein namesto cvetja na grob Alojza Danev 30.000; N. N. in N. N. 200.000; Draga Malalan namesto cvetja na grob Stankota Pečar 10.000; Nevica Furlan 40.000; Antonija Tomšič v spomin na starše 50.000; razni 102.000 lir.

Za cerkev na Repentabru: Vida Siega 50.000; Ljuba Tence z možem v spomin sestrične Anči Antončič in tete Fanice Polivardi 30.000; Bogomila Svab v spomin svojih pokojnih 20.000 lir.

Namesto cvetja na grob Franca Škabar: Francka Persič za cerkev na Opčinah 30.000, prav tako Marija Tavčar-Milič 30.000; ista za MPZ »Vesela pomlad« z Opčin 20.000, Francka Persič pa za isti zbor 20.000 lir.

Za cerkev na Banah: družina Oskar Milčič 25.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: družina Kralj v spomin pok. Andreja Križmančič 10.000; družini Marc iz Bazovice in Martini iz Sosljana v spomin pok. Ludvika Terčon iz Sosljana 20.000; Marija Križmančič v spomin očeta Andreja 20.000; Marija Ražem 20.000; Anica, Bani 10.000; Anna Santini, Trst 5.000 lir.

Za ogrevanje v gropajski cerkvi je bilo darovanih 120.000 lir. Dober začetek, ki bo moral priti do vrha nad 4 milijone.

Sporod od 20. do 26. novembra 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Moj prijatelj Dane«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 12.30 Glasba brez meja. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 »Benečija '83«. 10.10 R. Wagner: Mojstri pevci nürnbergski. 11.35 Belezka. 12.00 Kralj (Atilij) v New Yorku; glasbeni potpuri. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 P. Zidar: »Oče naš«. 15.00 Sport. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski oktet. 18.00 Pod Matajurjan. 18.30 Glasba Latinske Amerike.

Torek: 8.10 Iz očetove beležnice. 10.10 R. Wagner: Mojstri pevci nürnbergski. 11.30 Belezka. 12.00 Ena bolha me grize. 14.10 Oddaja za pisani mladinski svet. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orkester univerze iz Regensburga. 18.00 Apulej-Jože Rode: »Nezvesta žena in gizdaline«.

Sreda: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 R. Wagner: Mojstri pevci nürnbergski. 11.35 Belezka. 12.00 Človek, kam hitiš? 13.20 Mešani zbor »Slovenec« iz Boršta. 14.10 P. Zidar: »Oče naš«. 16.00 »Ko trkam na nebeška vrata...« 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Letošnja Cecilijanka in fantastiko.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Belezka. 12.00 Slovenske popevke v Trstu; glasbeni potpuri. 14.10 Otroški kotiček: »To je pa laž!« 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor »J. Tomadini« iz Mortegliana. 18.00 Iz dnevnika Angela Kukanja. 18.30 Glasba Latinske Amerike.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Kon-

certni in operni spored. 11.30 Belezka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih; glasbeni potpuri. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 P. Zidar: »Oče naš«. 16.00 Trim za vsakogar. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.25 Imena naših vasi. 18.30 Na-božna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.35 Imena naših vasi. 10.10 Koncerti GM v Trstu. 11.30 Belezka. 11.30 Glasnik Kanalske doline; glasbeni potpuri. 14.10 Otroški kotiček: »Zakajček in Vseved«. 14.30 Naš dobri stari radio. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zagrebški pihalni trio. 18.00 Mira Sardoč. 18.30 Prenos 2. polčasa košarkarske tekme Jadran-Fidenza.

OBVESTILA

Seja Združenja cerkvenih zborov Cica bo v ponedeljek 21. novembra ob 20.30. Na dnevnem redu Mala Cecilijanka in božičnica.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 21. novembra ob 20.30 diskusijski večer, posvečen pastoralnemu dokumentu »Naša Cerkev v službi tržaškega mesta«.

Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem priredi v nedeljo 27. novembra ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu jubilejno zborovsko revijo ob 20-letnici delovanja.

Za misijonarja Radka Rudeža: Karlo Lavrenčič, Doberdob v spomin na pok. mamo 40.000 lir.

Za slovenske misijonarje: župnija Stadrež 100.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so nam bili blizu v bolezni in smrti naše pradedre mame

Zorke Lazar vd. Levpušček

Se posebno zahvalo smo dolžni č. sestram Zavoda sv. Družine za vso ljubeznivo nego v času mamine bolezni, gospem, ki so v zavodu, p. Brunu in don Silvanu za pogrebne slovesnosti, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so našo mamo spremljali na njeni zadnji poti.

Svoje!

Pevma, 12. novembra 1983

ZAHVALA

Ob bridki izgubi svojega moža

Antona Mirceta

se iskreno zahvaljujem dr. Angelu Kosmaču, svojemu bratu Antonu, prijateljem in znancem, ki so ga spremljali na zadnji poti in mi ob težki uri stali ob strani.

Zena Suzana Melinc vdova Mirceta in ostalo sorodstvo

**SLOVENSKI HOTEL
»BLEDE«
v RIMU - ROMA**

Lastnik:
LEVSTIK VINKO

Hotel »BLEDE«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196

**Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.**

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN